

I mai 1997 fastsatte Kirkerådet mandatet til det nedsatte stat/kirkeutvalget. Utvalget er sammensatt av personer med ulik kirkelig kompetanse, men ingen av utvalgets medlemmer har diakonkompetanse. Er dette utvalget representativt for den kirkelige virkelighet, eller kompetent nok til å tegne et sant bilde av kirkes plass i samfunnet?

Stat og kirke – uten diakonal påvirkning?

AV NILS-TORE MOSVOLD

Det var en skuffet forbundsleder som gikk gjennom listen over utvalgets medlemmer. Ingen av medlemmene representerte noen form for diakonkompetanse, og spørsmålene rundt hvordan dette kunne være tilfelle var mange. I et brev til

Kirkerådet gjorde han det klart at dette måtte bygge på en misforståelse eller en grov forglemmelse. Forbundsleder Kjell Arne Medhaug mener at fravær av en diakon i utvalget vil se både rart ut og svekke utvalgets arbeid. Ikke minst overfor de i Den norske kirke som daglig arbeider med diakonien.

IKKE FORMELL REPRESENTASJON

Leder av Kirkerådet Oddbjørn Evenshaug har ingen problemer med å se misnøyen blant de som føler seg utelatt fra dette utvalget, men understreker at kriteriene for utvelgelsen av utvalgets medlemmer ikke var av formell karakter. –Den personlige kompetanse var

avgjørende i utvelgelsen, og medlemmene er ikke representanter for den konteksten de til daglig befinner seg i, sier Evenshaug. Med andre ord representerer ikke de syv prestene/teologene Presteforeningen, men sitter som medlemmer på grunn av den kompetanse de sitter inne med gjennom sitt virke som prest/teolog.

OPPTATT AV DIAKONI

På spørsmålet om hvorvidt diakonien får den oppmerksomhet den krever svarer Oddbjørn Evenshaug at det er folk i utvalget som er opptatt av diakonien, men personer med formell kompetansen i form av utdanning finnes altså ikke. Han mener det på bakgrunn av dette ikke er grunn til å frykte at diakoniens rolle blir utspilt over sidelinjen.

Forstander ved Diakonhjemmet, Kjell Nordstokke, mener det er irrelevant å snakke om hvorvidt medlemmene av utvalget har formell kompetanse eller ikke. - Det som er viktig er den praktiske kompetanse og personlige refleksjoner knyttet til dette. Personer som ikke har vært ansatt i en diakonal kontekst, mangler dette og har da heller ikke kompetanse på området, sier Nordstokke som ikke tilfredsstilles gjennom at enkelte medlemmer av utvalget "bare" er opptatt av diakoniens sak.

BEKYMRET

-Kirken har ansvar for en rekke diakonale tiltak, bare i helsesektoren er de lokale menigheter sterkt inne. Et av de mest sympatiske bilder av kirken presenteres nettopp gjennom den diakonale kompetanse og diakonien i praksis. Hvis ikke kirkens ledelse ser dette, er jeg bekymret på deres vegne, sier Nordstokke.

SYNLIGGJØRING GJENNOM REPRESENTASJON

I mandatet for utvalget står det blant annet at utvalget skal utvikle en teologisk refleksjon om kirken som ivaretar Kirkemøtets beskrivelse av Den norske kirke som en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke. Leder av nemnd for diakoni i kirkerådet, Kari Ripegut, mener at dette punktet åpner for at en diakon burde være representert. Samtidig ser hun ikke bort i fra at andre også kan være med å ivareta det diakonale aspektet i dette arbeidet. Hun henviser da til alle de menighetene som ikke har en diakon knyttet til det lokale menighetsarbeidet. - Disse menighetene driver også stor diakonal virksomhet av høy kvalitet, sier Kari Ripegut, som mener at saken bør argumenteres ut fra en annen innfallsvinkel. -Diakonen befinner seg altfor ofte i skyggen av det totale kirkebilde, og det er viktig å bli flinkere til å synliggjøre diakonien. Dette kunne vært gjort gjennom å bli flinkere til å invitere det diakonale miljø til å være med i ulike råd og utvalg.

INGEN UTVIDELSE

Leder av Kirkerådet Oddbjørn Evenshaug ser ingen grunn til å utvide utvalget med flere medlemmer, men sier også at dersom Diakonforbundet har argumenter i saken som er oversett i de vurderinger Kirkerådet har foretatt, kan

det bli aktuelt å ta dette opp igjen. Det vil i tilfelle skje ved neste Kirkerådsmøte i slutten av mai.

Forbundsleder Kjell Arne Medhaug håper nå at Kirkerådet tar innspillet ad nota, og ser ressursen i å ha en person med diakonkompetanse i utvalget. Så selv om Kirkerådet ikke har lagt vekt på formell kompetanse i utvelgelsen av representanter, kan det vel ikke legges skjul på at mye av de erfaringer og utvikling av kompetanse man gjør seg, nettopp skjer på bakgrunn av det man til daglig driver med. Mye av den kompetansen en diakon sitter inne med er nettopp ervervet gjennom sitt virke som diakon, akkurat som de erfaringer en prest har gjort seg gjennom sitt embete. Derfor er det ikke tittelene til de ulike representantene som er avgjørende, men hva de sitter inne med av personlig ervervet kompetanse. Men poenget må være å kunne se at en persons formelle bakgrunn og personlige kompetanse henger sammen. En prest sitter inne med kompetanse som ingen andre har, det samme gjelder for en diakon. Dette burde tas hensyn til slik at utvalget blir enda mer representativt for det mangfoldet av kompetanse som faktisk eksisterer innen Den norske kirke. ●

